

МЕДИЦИНСКИ СТАНДАРТ “ВЪТРЕШНИ БОЛЕСТИ”

Съдържание

	Стр.
Глава 1: ОСНОВНА ХАРАКТЕРИСТИКА НА КЛИНИЧНАТА МЕДИЦИНСКА СПЕЦИАЛНОСТ ВЪТРЕШНИ БОЛЕСТИ	3
1. Дефиниция, основни цели и задачи на клиничната медицинска специалност вътрешни болести	3
2. Дефиниране на ключовите елементи на лечебно- диагностичните и профилактични процеси в областта на вътрешните болести, определени като базови изисквания, които могат да бъдат променяни само чрез изменения и допълнения на този “Медицински стандарт” или да бъдат допълвани с други изисквания чрез разпоредби на компетентните институции	3
3. Изисквания за професионална компетентност за практикуване на специалността вътрешни болести в извънболнични и болнични медицински структури	4
4. Гранични области на специалността вътрешни болести - интердисциплинарни аспекти	5
Глава 2: НИВА НА КОМПЕТЕНТНОСТ И ОБЕМ НА ДЕЙНОСТТА, ОСЪЩЕСТВЯВАНА В ЛЕЧЕБНИТЕ ЗАВЕДЕНИЯ ПО ВЪТРЕШНИ БОЛЕСТИ ЗА ИЗВЪНБОЛНИЧНА И БОЛНИЧНА МЕДИЦИНСКА ПОМОЩ	6
1. Здравни изисквания за осъществяване на специалността вътрешни болести в извънболнични условия	6
2. Устройство и оборудване на кабинет по вътрешни болести в извънболнични условия	6
3. Здравни изисквания за осъществяване на специалността вътрешни болести в болнични условия	7

4. Изисквания за оборудване с медицинска апаратура и медицински изделия за осъществяване на клинично-диагностичната дейност в клиника/отделение по вътрешни болести.	10
5. Изисквания за работещите в клиника/отделение по вътрешни болести.	11
6. Организация на работата в Клиника/Отделение по Вътрешни болести	12
7. Специфични права и задължения на пациента в клиниката/отделението по вътрешни болести.	18
8. Условия на работа в клиника/ отделение по вътрешни болести ..	19
9. Здравна профилактика на персонала.	19
10. Критерии за качество на извършената дейност.	19
11. Юридическа защита на работещите в клиника/ отделение по вътрешни болести при предизвикване на гражданско или наказателно процесуално преследване.	20

МЕДИЦИНСКИ СТАНДАРТ “ВЪТРЕШНИ БОЛЕСТИ”

Глава 1: ОСНОВНА ХАРАКТЕРИСТИКА НА КЛИНИЧНАТА МЕДИЦИНСКА СПЕЦИАЛНОСТ ВЪТРЕШНИ БОЛЕСТИ

1. Дефиниция, основни цели и задачи на клиничната медицинска специалност вътрешни болести

1.1. Вътрешните болести са най-широката клинична специалност, която е свързана с почти всички останали специалности в медицината. Поради това в почти целия свят Вътрешните клиники се наричат и Медицински клиники. Това е научно-клинична дисциплина със специфична многокомпонентност и методология, която се практикува в лечебни заведения за болнична и извънболнична помощ.

Вътрешните болести обхващат разпознаването, клиничното изясняване (диагностициране), консервативното, интернистично-интервенционалното и спешно медицинското лечение, както и рехабилитацията и профилактиката на заболяванията на дихателните органи, на сърцето и кръвообращението, на храносмилателните органи, на бъбреците и отвеждащите пикочни пътища, на кръвта и кръвотворните органи и на лимфната система, на обмяната на веществата и на жлезите с вътрешна секреция, на вътрешните алергични и имунологични заболявания, на вътрешните заболявания на опорно-двигателния апарат и на заболяванията, типични за напредналата възраст.

1.2. Цел на специализацията по Вътрешни болести е придобиване на необходимите теоретични знания и практически умения, позволяващи на лекаря, с придобитата специалност по Вътрешни болести да упражнява високо квалифицирана диагностична и терапевтична дейност по вътрешни болести в системата на извънболничната и болнична помощ.

1.3. Настоящият стандарт се отнася за осъществяване на лечебно- диагностична дейност по вътрешни болести по отношение на лица над 18 годишна възраст.

1.4. За лица под 18 годишна възраст дейността се определя съобразно условията посочени в медицински стандарт по педиатрия.

2. Дефиниране на ключовите елементи на лечебно-диагностичните и профилактични дейности в областта на вътрешните болести, определени като базови изисквания, които могат да бъдат променяни само чрез изменения и допълнения на този “Медицински стандарт” или да бъдат

допълвани с други изисквания чрез разпоредби на компетентните институции

2.1. Ключовите елементи на диагностично-лечебните дейности в специалността вътрешни болести включват няколко главни насоки:

2.1.1 Снемане на анамнеза и пълно физикално изследване на пациента;

2.1.2 Поставяне на първична диагноза и изграждане на диференциално-диагностичен план;

2.1.3 Определяне необходимостта от използване на допълнителни диагностични неинвазивни и/или инвазивни методи, респективно интерпретация на получените резултати;

2.1.4 Определяне на индивидуално медикаментозно и/или необходимост от инвазивно лечение. При необходимост от високоспециализирано инвазивно лечение и липса на специализирани сектори във вътрешното отделение пациентът се насочва към специализирана клиника с разрешение за извършване на тези дейности.

2.2. Ключовите елементи за осъществяване на рехабилитационна и профилактична дейност са:

2.2.1 Рехабилитация, осъществявана в лечебни заведения за физикална и рехабилитационна медицина, които са във функционална връзка с вътрешните отделения;

2.2.2 Първична профилактика се извършва предимно в извънболнични лечебни заведения от общопрактикуващи лекари;

2.2.3 Вторична профилактика за пациенти с придружаващи вътрешни заболявания, се определя и извършва както в лечебни заведения за извънболнична помощ, така и в лечебни заведения за болнична медицинска помощ по вътрешни болести.

2.3. Лечебно-диагностичните и профилактични дейности в специалността вътрешни болести се осъществяват при спазване на въведените с настоящия стандарт задължителни изисквания за лечебните заведения за извънболнична медицинска дейност и за структурите по вътрешни болести на лечебните заведения за болнична помощ.

2.4. Всички лечебно-диагностични и профилактични дейности се подчиняват на принципите за добра клинична практика.

2.5. Периодично лицензиране на апаратурата, с която разполага отделението по вътрешни болести, както и на апаратурата в извънболничните лечебни заведения

3. Изисквания за професионална компетентност за практикуване на специалността вътрешни болести в извънболнични и болнични медицински структури

3.1.Подготовката и познанията по вътрешни болести са необходими на: общопрактикуващи лекари, лекари с придобита специалност по вътрешни болести и на специалистите в специализирани сектори на отделенията по вътрешни болести. Те трябва да притежават специалност по обща медицина, вътрешни болести и/или друга специалност. Придобиването на специалността по вътрешни болести се осъществява по реда на Закона за здравето за придобиване на специалност в системата на здравеопазването и в изпълнение на утвърдени от министъра на здравеопазването програми за обучение. Обучението се провежда в лечебни заведения, получили положителна акредитационна оценка по чл. 90, ал. 1, т. 3 от ЗЛЗ по Вътрешни болести, или определени от министъра на здравеопазването.

3.2. Поддържането квалификацията на специалистите по вътрешни болести се гарантира с участие в системата за продължително обучение и продължаващо професионално развитие:

3.3. Оценката на знанията на специалистите по вътрешни болести, обща медицина и други специализации, се извършва от изпитни комисии по критерии и ред, определени със заповед на министъра на здравеопазването.

4. Гранични области на специалността вътрешни болести-интердисциплинарни аспекти

4.1 Специфичните дейности, извършвани в отделните структури, обслужващи пациенти с вътрешни заболявания по различни органи и системи съдържат елементи на други медицински специалности и области на клиничната медицина, което прави дейността на интерниста интердисциплинарна, без да е необходимо да се покриват изцяло стандартите на отделните медицински специалности.

4.1.1. други специалности, вкл. и с високоспециализирана дейност: кардиология, гастроентерология, пневмология, ендокринология и обмяна на веществата, клинична хематология, нефрология, ревматология, алергология.

4.1.2. образна диагностика

4.1.3. анестезиология и интензивно лечение

4.1.4. физикална и рехабилитационна медицина

4.1.5. хирургия

4.1.6. клинична лаборатория

4.1.7. клинична имунология

4.1.8. клинична микробиология

4.1.9. клинична патология

4.2 Настоящият стандарт по вътрешни болести не изменя и не допълва, нито измества стандартите в областта на посочените в т.4.1.1. медицински специалности

Глава 2: НИВА НА КОМПЕТЕНТНОСТ И ОБЕМ НА ДЕЙНОСТТА, ОСЪЩЕСТВЯВАНА В ЛЕЧЕБНИТЕ ЗАВЕДЕНИЯ ПО ВЪТРЕШНИ БОЛЕСТИ ЗА ИЗВЪНБОЛНИЧНА И БОЛНИЧНА МЕДИЦИНСКА ПОМОЩ

1. Здравни изисквания за осъществяване на специалността вътрешни болести в извънболнични условия.

1.1. Специалността вътрешни болести в извънболнични условия се осъществява в лечебни заведения за извънболнична медицинска помощ от лекари с придобита специалност по вътрешни болести и други специалности с терапевтична насоченост /кардиология, пневмология, гастроентерология, ендокринология и обмяна на веществата, клинична хематология, нефрология, ревматология/, регистрирани съгласно изискванията на Закона за лечебните заведения.

1.2. В извънболнични условия се извършват следните дейности:

1.2.1. Първични и вторични прегледи, и консултации с цел диагностика и лечение на вътрешните болести, осъществявани от лекари с придобита специалност по вътрешни болести и други специалности с терапевтична насоченост.

1.2.2. Профилактични мероприятия съгласно утвърдени от МЗ програми за профилактика на социално значимите вътрешни болести

2. Устройство и оборудване на кабинет по вътрешни болести в извънболнични условия

2.1. Амбулаторният кабинет за първични и вторични прегледи по вътрешни болести е най-малката структура – самостоятелна или част от лечебното заведение за извънболнична помощ (медицински центрове, диагностично консултативни центрове).

2.2. Устройство на кабинет по вътрешни болести
Състои се от помещение за прегледи и манипулационна:

2.2.1. Кабинетът се използва за преглед на пациента - снемане на анамнеза, физикален статус, попълване на медицинските документи, назначаване на лечение и провеждане на обучение на болния.

2.2.2. Манипулационната служи за извършване на някои диагностични дейности - измерване на ръст, тегло, обиколка на талия и ханш на пациента; кожно-алергични проби; обучение за работа с устройства (инхалатори, глюкомер, писалки с лечебни средства и др.). Манипулационната може да се обособи като функционална част от помещението за прегледи или да се помещава в отделна стая.

2.3. Оборудване на кабинет по вътрешни болести

2.3.1. Кабинет: лекарско бюро, компютър, интернет връзка, столове, шкаф за документи, медицинска кушетка, мивка с течаща вода, минимум два електрически контакта, локално осветление на бюрото, телефон, закачалка, медицински документи - амбулаторен журнал, рецепти, бланки за назначаване на лабораторни и инструментални изследвания, медицински архив.

2.3.2. Манипулационна: масичка за извършване на манипулации, столове за извършващия манипулациите, стол за пациента, медицинска кушетка, мивка с течаща вода, минимум два електрически контакта, спешен шкаф с лекарствени продукти, апарат за измерване на артериално налягане, сертифициран ЕКГ апарат, тест-ленти за урина (опакровка), глюкомер, набор ленти за глюкомер, шпатули, кантар, ръстомер, мек шивашки метър, камертон, неврологично чукче, есмарх, ластични бинтове, инструментариум за първична обработка на рани, бъбрековидно легенче, стерилни тампони за бактериологично изследване, медицински изделия за обработка на рана.

3. Здравни изисквания за осъществяване на специалността вътрешни болести в болнични условия

3.1. Стандартът за лечебните заведения, осъществяващи болнична помощ по вътрешни болести, поради своята мултипрофилност включва базови специфични изисквания в областите на: кардиология, пневмология, гастроентерология, нефрология, ендокринология и обмяна на веществата и интензивно лечение.

Вътрешните клиники/отделения се разкриват в болнични заведения за активно лечение, по Закона за лечебните заведения, на базата на инфраструктурата на определените райони и необходимостта от тях. По възходящ ред те могат да бъдат:

3.1.1. I-во ниво на компетентност – вътрешни отделения в общински болници за активно лечение – специализирани или многопрофилни с четири отделения, вкл. по вътрешни болести, неврология, педиатрия.

3.1.2. II-ро ниво на компетентност – вътрешни отделения в многопрофилни общински болници за активно лечение с повече от четири отделения и многопрофилни областни болници за активно лечение

3.1.3. III-то ниво на компетентност – вътрешни отделения в национални и университетски многопрофилни болници за активно лечение

Според Закона за лечебните заведения Вътрешните клиники, създадени в многопрофилните болници за активно лечение могат да включват самостоятелни вътрешни отделения и/или сектори с профилиране по определена специалност (гастроентерология, пневмология, кардиология, нефрология или ендокринология и обмяна на веществата.). Към отделенията може да има открит сектор за интензивно лечение на пациенти с вътрешни болести. Легловият фонд за Вътрешно отделение трябва да включва минимално 10 легла.

3.2. Структура на вътрешно отделение в болнично лечебно заведение с I-во ниво на компетентност

3.2.1. Леглови фонд с минимум 10 легла.

3.2.2. Обособени сектори с друга специалност с терапевтична насоченост (гастроентерология, пневмология, кардиология, нефрология, ендокринология и обмяна на веществата).

Пациенти със заболявания, при които възниква необходимост от високоспециализирана диагностично-лечебна дейност се насочват в лечебни заведения с III-то ниво на компетентност.

3.2.3. Болнични стаи - стаята за пациенти трябва да има достъп до пряка дневна светлина; да има пряка или непряка връзка със санитарен възел; до всяко легло да има нощно шкафче. Стаята да е оборудвана с гардероби за цивилните дрехи на пациентите, шкаф за медикаменти, масичка и столове за лекаря и сестрата при визитация.

3.2.4. Едно болнично легло трябва да има принадлежаща към него площ не по-малко от 6,5 м². Болничните легла да са подвижни и между тях да има пространство за действия на персонала, за движение на пациентите и за манипулиране с инструментите и материалите; минималната ширина на манипулационното пространство да е 70 см.;

3.2.5. Всеки пациент да има улеснен достъп до санитарен възел, комуникационна система (интерком), до източник на енергия, локално осветление, до източник на кислород с маска;

3.2.6. Коридорите в общо отделение по вътрешни болести са елемент, който има важни функции, свързани с придвижването на пациентите, провеждане на рехабилитационни процедури. Те са и зона, в която е възможно да възникнат спешни ситуации, пораждащи необходимостта от провеждане на реанимационни действия, като

архитектурното решение на коридорите да е съобразено с необходимостта за манипулиране с легла, носилки или подвижни пациентски столове.

3.3. Други структури, свързани с дейността на специализирания персонал:

3.3.1. Кабинет за Началника на отделението, оборудван с компютър и по възможност интернет връзка.

3.3.2. Лекарски работни кабинети, оборудвани с компютри и по възможност интернет връзка.

3.3.3. Място за съхранение на текущия архив

3.3.4. Сестрински модул с открит визуален достъп до коридора и болничните стаи и комуникационна система с пациентите; включва също и сестрински пост

3.3.5. Манипулационна стая

3.3.6. Стая за дежурен лекар с легло, бюро, столове, телефон и мивка.

3.3.7. Стая за дежурна сестра с легло, бюро, столове, телефон и мивка.

3.3.8. Кабинети за функционална диагностика с минимална налична апаратура електрокардиограф, апарат за абдоминална ултразвукова диагностика, спирометър. В зависимост от разкритите сектори към вътрешно отделение, функционалните кабинети трябва да разполагат с диагностична апаратура по съответните специалности съгласно утвърдените медицински стандарти.

3.3.9. Кухненски бокс, оборудван с мивка, хладилник и микровълнова или готварска печка.

3.3.10. Столова оборудвана с маси, столове и мивка.

3.3.11. Санитарни възли за пациенти включващи баня и тоалетна.

3.3.12. Санитарни възли за персонал.

3.3.13. Складови помещения – за складиране на чисто бельо, стерилни материали, препарати за чистене.

3.3.14. Отделно помещение за складиране на мръсно бельо, разделно съхраняване на отпадъци, подлоги и уринатори с възможност за почистването им.

3.4. Сектор за интензивно лечение във вътрешните отделения - минимум 4 легла. Секторите трябва да са оборудвани с източник на кислород, монитори за контрол на сърдечен ритъм, артериално налягане (1 монитор на 4 легла) и оборудване за провеждане на реанимационни процедури.

3.5. Елементи от структурата, свързани с приема, диагностиката и лечението на пациентите:

3.5.1. Приемнен кабинет – осъществява се планов или спешен прием на пациенти с вътрешни болести

3.5.2. Регистратура – осъществява се регистрация и категоризация на пациенти с вътрешни болести

3.5.3. Манипулационна – при необходимост се осъществяват реанимационни и интензивни грижи

3.5.4. Помещение за починали пациенти до транспортирането им в клиника/отделение по клинична патология.

4. Изисквания за оборудване с медицинска апаратура и медицински изделия за осъществяване на клинично-диагностичната дейност в клиника/отделение по вътрешни болести на лечебни заведения с II-ро и III-то ниво на компетентност.

4.1. Общо оборудване на вътрешната клиника/отделение

4.1.1. Кислородна инсталация и кислородни бутилки в манипулационните и стационара.

4.1.2. Общо луминисцентно осветление и индивидуално нелуминисцентно осветление (за легло), съобразени с изискванията на РИОКОЗ.

4.1.3. Бюра, столове, шкафове за лекарствени продукти в болничните стаи и функционалните кабинети, шкафове за лекарствени продукти за спешна помощ в манипулационната, каса за наркотични вещества, гардероби за цивилните дрехи на пациента.

4.1.4. Оборудване на сестрински пост с количка за раздаване на лекарства, стол за вземане на кръв от пациенти.

4.1.5. Оборудване на коридорите-подове с антистатично покритие, изводи за електричество, бърз и лесен достъп до оборудване за реанимационни процедури.

4.1.6. Носилка.

4.1.7. Колесни столове.

4.1.8. Хладилници-минимум по един във всяка манипулационна, във функционалните лаборатории и кухненския блок.

4.1.9 Мивки в санитарните възли, кухненския блок, манипулационните, функционалните кабинети и стаите за дежурен лекар и дежурна сестра.

4.1.10 Оборудвани санитарни възли с баня, желателно е използване на подвижен душ.

4.1.11. Уринатори, подлоги, уретрални катетри, уринаторни торбички.

4.2. Общо оборудване на сектор за интензивно лечение на пациенти с вътрешни болести към вътрешната клиника/отделение.

4.2.1. Предимство е наличието на подвижни легла (на колела), с възможности за чупещи се сегменти. Специализираното легло има твърда подложка. До всяко легло да има тристранен достъп, което да улеснява манипулациите и провеждането на реанимационни мероприятия, по възможност осигуряване на подвижни прегради между леглата.

4.2.2. На всяко легло да се полага следното оборудване: кислородна инсталация, пряк достъп до комуникационна/алармена система, електрическа инсталация поне с четири заземени електрически извода, съоръжения за поставяне на апаратура около леглото (монитори, инфузионна техника и други).

4.3. Лечебно-диагностична медицинска апаратура и медицински изделия в клиниката/отделението:

4.3.1. Апарат за кръвно налягане и стетоскоп на всеки лекар.

4.3.2. Сертифициран ЕКГ апарат с 12 отвеждания (1 апарат на вътрешната клиника/отделение), и преносим ЕКГ апарат с 12 отвеждания, хартия за запис.

4.3.3. Монитори за контрол на сърдечен ритъм, артериално налягане (1 монитор на 4 легла).

4.3.4. Оборудване за провеждане на реанимационни процедури – дефибрилатор, амбу с маска за обдишване, интубационен набор, количка за спешна помощ, инструментална количка, инфузионни помпи, инфузионна стойка; източник на кислород, вакуум.

4.3.5. Комплект от инструменти за плеврална и абдоминална пункция.

4.3.6. Апарат за абдоминална ултразвукова диагностика.

4.3.7. Апарат за инхалаторно лечение.

4.3.8. Основна лабораторна апаратура: микроскопи, центрофуги, термостати.

4.3.9. При разкрит сектор по пневмология към вътрешната клиника е необходимо оборудване със спирометър за изследване на външното дишане и апарат за кръвно-газов анализ и киселинно-алкално състояние. Последният не е задължително оборудване при наличие на такъв в клиничната лаборатория, към болничното заведение.

4.3.10. Глюкомер с тест ленти за изследване на кръвна захар

4.3.11. Медицински изделия: спринцовки и игли, абокати, системи за интравенозна инфузия, инфузионни помпи, уретрални катетри, уринатори торбички, материали за дезинфекция, превързочни материали.

4.3.12. Семинарна зала, оборудвана с мултимедия, компютър.

5. Изисквания за работещите в клиника/отделение по вътрешни болести.

5.1. Висш медицински персонал – образователно – квалификационна степен „магистър” по медицина.

5.1.1. Численост на лекарския състав - трябва да осигурява нормално и непрекъснато целодневно и целогодишно функциониране на клиниката/отделението съобразено с Кодекса на труда. При предвидената минимална норма за най-малък брой легла (10) минимум 6 лекари.

5.1.2. Числеността на лекарския състав трябва да осигурява нормално 24-часово функциониране на отделението; един лекар трябва да обслужва максимално 10 легла, ако лекуващият лекар извършва и инвазивни диагностични процедури. При открити специализирани сектори при вътрешните клиники/отделения в лечебните заведения от III-то ниво той може да обслужва максимално до 6 легла. Следобедните и нощни смени, както и тези през почивните и празнични дни, се осигуряват съобразно натовареността, но не по-малко от един лекар на смяна, съобразено с Кодекса на труда.

5.1.3. Предимство е минимум 70% от лекарите да имат придобита специалност по вътрешни болести и/или друга специалност в зависимост от наличните обособени сектори във вътрешната клиника/отделение. Лекарите без специалност по вътрешни болести и друга специалност, вкл. специализиращите лекари, работят задължително под ръководството на лекар с придобита специалност.

5.1.4. Началник на клиника/отделение по вътрешни болести е лекар с придобита специалност по вътрешни болести и/или друга специалност в зависимост от наличните обособени сектори във вътрешната клиника/отделение. За лечебните заведения с III-то ниво на компетентност е необходимо началникът на клиниката по вътрешни болести да е хабилитирано лице. Предимство е началникът на отделението в структурата на клиниката да бъде хабилитирано лице.

5.1.5. Лекарите, извършващи високоспециализирана дейност в специализираните сектори, трябва да притежават и съответен сертификат (лиценз).

5.2. Специалисти по здравни грижи

5.2.1. Старша медицинска сестра -1 на вътрешна клиника/отделение с образователно-квалификационна степен „бакалавър”

5.2.2. Сестрински състав – оптимално е съотношението сестри : лекари - 2:1, с препоръка минимум 8 сестри при минимален брой от 10 легла.

5.3. Други длъжности:

-предимство е наличието на медицински секретар с образование по здравни грижи и компютърна грамотност,

-санитари –минимум 6 за най-малък брой легла 10

-друг помощен немедицински персонал в зависимост от организацията на работата и необходимостта

6. Организация на работата в Клиника/Отделение по Вътрешни болести.

Принципно организацията на дейността на клиниката/отделението по вътрешни болести се подчинява в по-голямата си част на Общия правилник на болничното заведение. В основата на организацията е необходимо да залегнат и правила, осигуряващи максимална ефективност и безопасност за пациентите според правилата за добра клинична практика.

6.1. Общи положения

6.1.1. Професионалната дейност, осъществявана от лекарите и другите медицински специалисти, е насочена към лежащо болни, спешни и планови пациенти с остри или изострени вътрешни заболявания, които се нуждаят от активно болнично лечение. В клиниките/отделенията по вътрешни болести постъпват пациенти насочени от общопрактикуващите лекари, след консултация с други специалисти или чрез спешна медицинска помощ. В зависимост от нивото на компетентност на вътрешната клиника/отделение и създадените към тях сектори се приемат болни, при спазване на изискванията на нормативната уредба.

6.1.2. Дейността се извършва непрекъснато 24 часа в денонощието, като се основава на правилата, посочени в алгоритмите на Европейския съюз за добра клинична практика

6.2. Дейности, осъществявани от лекарите във вътрешни клиники/отделения

6.2.1. Клинични прегледи на пациентите:

6.2.1.1 снемане на анамнеза

6.2.1.2 обстоен физикален статус по системи

6.2.1.3 поставяне на първична диагноза и изготвяне на диференциално- диагностичен план

6.2.1.4 назначаване на необходимите параклинични изследвания и тяхната интерпретация, -

6.2.1.5 определяне на кръвна група при необходимост

6.2.1.6 решение за извършване на инструментални изследвания в контекста на диференциалната диагноза и интерпретацията на данните

6.2.1.7 поставяне на окончателна диагноза като резултат от проведените физикални, параклинични и инструментални изследвания базирани на разработения диференциално- диагностичен план

- 6.2.1.8 изграждане рисковия профил на пациента и създаване на конкретни мерки за провеждане на вторична профилактика и рехабилитация
- 6.2.1.9 изготвяне на терапевтична схема, индивидуално модифицирана в зависимост от състоянието на пациента
- 6.2.2. Извършване на ежедневни визитации и попълване на медицинските документи, отразяващи състоянието на пациента, неговата терапия, получените данни от инструменталните и лабораторни изследвания
- 6.2.3. Разясняване на пациента и неговите близки необходимия диагностичен и лечебен план и получаване на информирано съгласие на базата на достатъчна информираност на пациента относно ползата и риска от предлаганите диагностични и лечебни методи
- 6.2.4. Извършване на реанимационни действия в случай на възникване на спешни състояния.
- 6.2.5. Извършване на специализирани дейности в профилираните сектори в клиниките/отделенията по вътрешни болести от съответните специалисти при наличие на сертификат самостоятелно или под контрол на лекар със сертификат за съответната дейност.
- 6.2.6. Осигуряване при необходимост на консултанти от други специалности в областта на вътрешните болести при липса на такива специалисти в клиниката/отделението и от други области на медицинската практика.
- 6.2.7. Участие и представяне за обсъждане на трудни клинични случаи пред останалите членове на клиниката/отделението и участие в клинично-патоанатомични срещи.
- 6.2.8. Спазване на нормативно установените в страната права на пациентите
- 6.2.9. Контрол на извършваната дейност от останалия медицински и немедицински персонал
- 6.3 . Задължителни практически умения, необходими за осъществяване на лечебно-диагностичната дейност от лекаря, работещ в клиника/отделение по вътрешни болести.
- 6.3.1 Измерване на артериално налягане, измерване на пулс и интерпретация на установените нарушения
- 6.3.2 Осигуряване на достъп до венозен източник, и осъществяване на интравенозни манипулации

- 6.3.3 Интерпретация на лабораторни параклинични показатели (хематологични показатели, биохимични показатели, липиден профил, имунологични показатели- кълътчен и хуморален имунитет, урина)
 - 6.3.4 Изследване под микроскоп на периферна кръв (диференциално броене на левкоцити, морфология на еритроцити, броене на ретикулоцити) и интерпретация на резултатите
 - 6.3.5 Вземане на материали за микробиологично изследване: хрчка, хемокултура, гърлен секрет, анален секрет
 - 6.3.6 Микроскопско изследване на хрчка, оцветяване по Грамм- описание на клетки, бактериални форми и интерпретация на резултатите
 - 6.3.7 Изследване на кръвна захар с глюкомер и интерпретация на резултатите
 - 6.3.8 Осъществяване на диагностична и терапевтична плеврална пункция, обработка на материала и интерпретация на получените резултати
 - 6.3.9 Осъществяване на диагностична и терапевтична абдоминална пункция, обработка на материала и интерпретация на получените резултати
 - 6.3.10 При наличие на абдоминален ехограф и сектор профилиран в областта гастроентерология – ултразвуково изследване на коремни органи и интерпретация на резултатите
 - 6.3.11 Разчитане на резултати от рентгенографско изследване, компютър томографско изследване и интерпретация на резултатите
 - 6.3.12 Поставяне на уретрален катетър
 - 6.3.13 При наличие на профилирани сектори/отделения в клиниката/отделението по вътрешни болести лекарите с друга специалност и необходимите сертификати извършват специализирана дейност, включена в медицинските стандарти на отделните специалности, включително и инвазивни методи на изследване (гастроскопии, колоскопии, бронхоскопии и др.) Тези дейности са задължителни за вътрешните клиники с отделения/сектори при лечебни заведения с II-ро и III-то ниво на компетентност.
- 6.4. Дейности, осъществявани от специалистите по здравни грижи
- 6.4.1. Медицинската сестра във вътрешната клиника/отделение има важна роля при лечението на болните. Тя трябва да притежава професионални умения, да познава основните лекарствени продукти, използвани в клиниката. Трябва да може да извършва подкожни, мускулни и интравенозни манипулации. Трябва да извършва някои специализирани дейности за медицински сестри във вътрешна клиника/отделение:

ЕКГ, спешни манипулации, помощни действия при работа с дефибрилатор, реанимация и др. Медицинската сестра подготвя пациента и асистира на лекаря при провеждане на някои специфични манипулации.

6.4.2. Специфични функции на медицинската сестра във вътрешна клиника/отделение:

6.4.2.1 медицинската сестра трябва да може да измерва и регистрира пулсова честота, телесна температура, дихателна честота, ръст и тегло на пациента и да ги отразява в съответната медицинска документация

6.4.2.2 медицинската сестра трябва да овладее технически работата с всички видове инжектиращи устройства

6.4.2.3 медицинската сестра трябва да може да асистира при провеждането на ехографски изследвания

6.4.2.4 медицинската сестра трябва да може да извършва ЕКГ

6.4.2.5 медицинската сестра трябва да може да взема материал за хемокултури, стерилна урина, храчка, гърлен секрет, анален секрет

6.5. Необходима е приемственост и взаимовръзка между различния тип вътрешни клиники/отделения. При трудности в диагностицирането и лечението на пациентите с вътрешни заболявания се осъществяват специализирани консултации и превеждане във вътрешни клиники/отделения с по-високо ниво на компетентност както следва:

6.5.1. Лечебните заведения с I-во ниво на компетентност осъществяват:

6.5.1.1 диагностика и лечение на пациенти с остри и хронични обострени вътрешни заболявания. Дейностите се извършват съобразно обособените сектори, наличната апаратура и оборудване. Дейностите се осъществяват от лекари с придобита специалност по вътрешни болести и/или друга специалност с терапевтична насоченост, притежаващи необходимите сертификати.

6.5.1.2 консултации със специалисти от лечебни заведения с II-ро и III-то ниво на компетентност с възможност за хоспитализация на пациентите в тях.

6.5.2. Лечебните заведения с II-ро ниво на компетентност осъществяват:

6.5.2.1 диагностика и лечение на пациенти с остри и хронични обострени вътрешни заболявания, при които не може да се постигне очаквания терапевтичен ефект в лечебните заведения с I-во ниво на компетентност.

6.5.2.2 диагностика на пациенти с вътрешни заболявания, включително инвазивни методи на изследване (гастроскопии, колоскопии, бронхоскопии и др.), изискваща допълнителна апаратура и оборудване над посочените в лечебните заведения с I-во ниво на компетентност.

6.5.2.3 консултации със специалисти от лечебни заведения с III-то ниво на компетентност с възможност за хоспитализация на пациентите в тях.

6.5.3. Лечебните заведения с III-то ниво на компетентност осъществяват:

6.5.3.1 диагностика и лечение на пациенти с остри и хронични обострени вътрешни заболявания, при които не може да се постигне очаквания терапевтичен ефект в лечебните заведения с I-во и II-ро ниво на компетентност.

6.5.3.2 високоспециализирани дейности /ВСД/ и лечение на пациенти с вътрешни заболявания.

При липса на собствена апаратура, високоспециализираните дейности могат да се извършват след сключване на договори с други лечебни заведения, разполагащи с необходимата апаратура.

6.6.Организационно-управленски връзки и взаимоотношения:

6.6.1 медицинската сестра във вътрешна клиника/отделение работи в екип с лекар, други медицински сестри и санитар;

6.6.2 по време на дежурство е подчинена на дежурния лекар;

6.6.3 подчинена е пряко на старшата медицинска сестра;

6.6.4 медицинската сестра в клиниката се запознава с решенията на болничното ръководство от началника на клиниката и старшата медицинска сестра;

6.6.5 медицинската сестра има право на участие в обсъждането на проблемите, свързани с работата в клиниката;

6.7. Професионална характеристика на старшата сестра в клиника/отделение по вътрешни болести

6.7.1. Основни функции:

6.7.1.1 организира, ръководи и контролира трудовия процес на медицинските сестри и санитарите в клиниката;

6.7.1.2 организира и следи за квалификацията на кадрите, за които отговаря;

6.7.1.3 подбира и предлага на началника на клиниката нови кадри за назначаване;

6.7.1.4 изработва и предлага промени в трудовите договори на кадрите, за които отговаря;

6.7.1.5 изписва, получава и контролира изразходването на всички материали и лекарствени продукти за лечението на болните;

6.7.1.6 изготвя ежедневни, седмични и месечни справки за изразходваните материали и медикаменти;

6.7.1.7 раздава лично и следи разхода на скъпоструващите лекарствени продукти;

6.7.1.8 изработва работния график на медицинските сестри и санитарите и при нужда го коригира, като следи за изпълнението му;

6.7.1.9 контролира и отговаря за санитарно-хигиенното състояние в клиниката;

6.7.1.10 отговаря в материален аспект за имуществото на клиниката и за получаваните лекарствени продукти и медицинските изделия.

6.7.1.11 следи за спазване на медицинската етика в отношенията между персонал и болни;

6.7.1.12 осъществява взаимодействието между функционалните кабинети, респ. специализираните кабинети от консултативно-диагностичния блок и стационара

6.7.2. Организационно-управленски връзки и взаимоотношения:

6.7.2.1 на старшата медицинска сестра във вътрешната клиника/отделение са подчинени всички останали медицински сестри и санитарите;

6.7.2.2 подчинена е пряко на началника на клиниката;

6.7.2.3 старшата медицинска сестра съгласува работата си и е подчинена на главната медицинска сестра на лечебното заведение.

6.7.2.4 старшата медицинска сестра участва активно в обсъждането на проблемите, свързани с работата на клиниката на всички нива;

7. Специфични права и задължения на пациента в клиниката/отделението по вътрешни болести

Пациентът има право да бъде запознат подробно с естеството на заболяването си, както и с всички етапи от диагнозата и лечението му.

7.1. Пациентът дава писмено своето информирано съгласие след подробна информация, предоставена от лекуващия му лекар по подходящ начин относно:

7.1.1 изпълнение на лабораторни тестове и инструментални изследвания след разясняване на необходимостта и ползата от тях, рисковете за усложнения, приноса им за диагнозата или за определяне на лечебното поведение;

7.1.2 естеството на заболяването, от което боледува пациентът, настъпили или очаквани усложнения в развитието на болестта, рисковете от болестта, необходимостта от лечение, вида на това лечение, очаквания изход от лечението и съществуващите алтернативи;

7.1.3 да приеме или отхвърли предлаганите изследвания или лечение;

7.1.4 да бъде запознат с правилника на вътрешния ред на клиниката/отделението;

7.1.5 да бъде своевременно изследван и лекуван със съвременни методи и средства;

7.1.6 да се гарантира тайната за данните от болестното му състояние;

7.1.7 да се възползва от подкрепата на семейството и близките си по време на болничното лечение;

7.1.8 да поддържа връзка с живота извън болницата - телефон, радио, телевизия;

7.1.9 да получи добро болнично обслужване през целия период на лечение и при близко до смъртта състояние.

7.2. Пациентът в клиниката/отделението по вътрешни болести е длъжен:

7.2.1. Да съдейства на лекуващите лекари и на останалия персонал за своевременно провеждане на изследванията и лечението;

7.2.2. Да спазва лекарските препоръки за режим и диета;

7.2.3. Да спазва добра лична хигиена;

7.2.4. Да се отнася с нужното внимание и уважение към персонала на лечебното заведение;

7.2.5. Да осведомява лекуващия лекар и медицинския персонал за болестни състояния, представляващи риск за екипа (СПИН, хепатит В и С);

7.2.6. Да спазва реда, дисциплината, хигиената и тишината в клиниката, както и правилника за вътрешния ред на лечебното заведение;

7.2.7. Да провежда назначените му процедури;

7.2.8. Да съблюдава правата на другите пациенти.

7.3. Хоспитализиран болен в клиника/отделение по вътрешни болести се изписва при:

7.3.1. Изясняване на клиничното му състояние, провеждане на лечение и продължаване на лечението му в амбулаторни условия;

7.3.2. Волеизява на пациента или от законния му попечител или настойник;

7.3.3. След груби нарушения на задълженията на пациента, посочени в правилника за вътрешния ред на лечебното заведение.

8. Условия на работа в клиника/ отделение по вътрешни болести

Съобразно предмета на дейност на профилираните сектори/отделения в клиниките/отделенията по вътрешни болести, условията на работа и предпазните средства от индивидуален и общ характер са описани в нормативните актове за всяка структура на съответното лечебно заведение.

9. Здравна профилактика на персонала

9.1. Осъществява се периодично в зависимост от дейностите, които осъществява медицинския персонал, включително и работещите в специализираните сектори на клиниката/ отделението.

9.2. Сроковете за профилактика са заложиени в съответните нормативни актове.

10. Критерии за качество на извършената дейност

В структурите по вътрешни болести периодично се отчитат и анализират:

10.1. Статистически показатели за лечебна дейност, свързани с броя на приетите пациенти, продължителност на лечението, използваемост и оборот на леглата, изход от лечението, смъртност и др.

10.2. Възникване на усложнения, в резултат от диагностичните и лечебните дейности

10.3. Процент на рехоспитализации на пациентите лекувани в клиниката/отделението по вътрешни болести и причините за това

10.4. Спазване алгоритмите (ръководства) на работа във вътрешните и специализираните отделения/ сектори към клиниката/отделението по вътрешни болести, приети от съответната клиника и препоръчани от научните дружества по съответните специалности

10.5. Проучване на мнението на пациенти чрез провеждане на анкети, разглеждане и отчитане на получени жалби, сигнали, предложения и др.

11. Юридическа защита на персонала работещ в клиника/ отделение по вътрешни болести при предизвикване на гражданско или наказателно процесуално преследване

11.1. Осъществява се чрез индивидуални и групови застраховки за професионален риск съобразно предмета на дейност и инвазивни манипулации, включително за вредите, които могат да настъпят вследствие виновно изпълнение на професионалните задължения, съгласно чл.189 от Закона за здравето. Застраховането се извършва от ръководителя на лечебното заведение.

11.2. Юридическата защита на персонала се базира на изготвените специални протоколи за информирано съгласие на пациента за предстоящата медицинска манипулация и наличните рискове за живота и здравето му.